

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และ
ความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา”
สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครสกลนครสรุปได้ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และ
ความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา”
สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ของ
นักเรียน ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ตามหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย
และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา”
สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม
ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3
“ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ของนักเรียน หลังการเรียนรู้
สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์
สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักงานการศึกษา
เทศบาลนครสกลนคร

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม
 ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3
 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยสี่ระยะ ดังนี้ระยะที่หนึ่งการกำหนด
 จุดมุ่งหมายระยะที่สองการจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตร ระยะที่สามการนำหลักสูตรไปใช้
 และระยะที่สี่การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร สรุปวิธีดำเนินการวิจัยแต่ละระยะได้ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย ดำเนินการโดยการศึกษา
 ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย
 และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา”
 สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร ด้วยแบบสอบถามเพื่อหาประเด็น
 ในการสร้างหลักสูตร โดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยระยะที่ 2 การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตร ดำเนินการใน
 2 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ 1 การสร้างหลักสูตร ดำเนินการโดยสร้างหลักสูตรเพื่อ
 เสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนที่มีองค์ประกอบ
 4 องค์ประกอบ แล้วนำร่างหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและ
 ความสอดคล้อง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมเป็นแบบสอบถาม
 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและ
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรเป็น
 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ดัชนี
 ความสอดคล้อง แล้วนำร่างหลักสูตรมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
 และจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร ประเด็นที่ 2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 2 ประเภท ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อ
 เสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนมีค่าความสอดคล้อง
 เท่ากับ 1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.30 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง
 0.20 – 0.47 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.66 2) แบบประเมินความพึงพอใจของ
 นักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับ
 นักเรียนมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

การวิจัยระยะที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ ดำเนินการโดยนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน ประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนแบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test for Dependent Samples

การวิจัยระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร ดำเนินการโดยนำผลจากการประเมินหลักสูตร จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนักเรียน ตลอดจนทั้งปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน มาวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนฉบับสมบูรณ์ มีความเหมาะสมในการนำไปใช้และเผยแพร่ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามความมุ่งหมายของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน

ผลการสร้างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนได้องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหาสาระ 3) กระบวนการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนได้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 วินัยในการศึกษาเล่าเรียน หน่วยที่ 2 วินัยในที่อยู่อาศัย หน่วยที่ 3 วินัยในสังคม หน่วยที่ 4 ซื่อสัตย์ต่อตนเอง หน่วยที่ 5 ซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น หน่วยที่ 6 ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ หน่วยที่ 7 ซื่อสัตย์ต่อสังคมและชุมชน หน่วยที่ 8 ซื่อสัตย์ต่อหมู่คณะ

ผลการตรวจสอบร่างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.15) และมีความสอดคล้องกันทุกประเด็น

ผลการปรับปรุงร่างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้หลักสูตรที่สมบูรณ์และสามารถนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

ผลการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนมีองค์ประกอบ ดังนี้ คำชี้แจงการใช้คู่มือ คุณสมบัติของนักเรียนและหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนซึ่งประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ สารการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตรเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์ คำอธิบายรายวิชา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ ใบงาน แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน และแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนระหว่างเรียนรู้

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนหลักสูตร

คะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.47 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 23.65 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4 ลำดับแรก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ ความชัดเจนของเนื้อหาที่เรียนนักเรียนพอใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองนักเรียนพอใจที่ได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นการเรียน

ในแต่ละครั้ง ก่อให้เกิดความรักช่วยเหลือกันและสามัคคีกัน ส่วนครูมีวิธีการสอนและเทคนิคที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครสงขลาได้นำผลมาเสนอเป็นประเด็นเพื่ออภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน

ผลการสร้างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหาสาระ 3) กระบวนการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยยึดหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโดยเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ด้วยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ด้วยแบบสอบถาม เพื่อหาความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนนำมากำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน หลังจากนั้นจัดทำร่างหลักสูตร ตรวจสอบหลักสูตร นำหลักสูตรไปใช้และประเมินผลการใช้หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ สมันท์ ธาตุทอง (2550, หน้า 4-5) กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนในสังคมให้มีคุณลักษณะที่สังคมคาดหวัง เพราะเป็นเครื่องมือที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้ โดยหลักสูตรมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเจริญของบุคคลสามารถปลูกฝังพฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรม วางรากฐานความคิดที่เป็นการสนับสนุนและสอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง เพื่อให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นโครงการแผนงาน ข้อกำหนดที่ชี้แนะให้ผู้บริหารการศึกษา ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปดำเนินงานสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบของหลักสูตร เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบของหลักสูตร ตามความคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 11) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่ามีองค์ประกอบพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) จุดประสงค์
- 2) สารระความรู้ประสบการณ์
- 3) กระบวนการเรียนการสอนและ
- 4) การประเมินผล

ผลการตรวจสอบการสร้างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.15) ในขณะเดียวกัน ความสอดคล้องขององค์ประกอบของหลักสูตรในแต่ละด้านเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่าความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ทุกประเด็น หมายความว่าองค์ประกอบของร่างหลักสูตรการสร้างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน มีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากการการสร้างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการด้านหลักสูตร ได้แก่ บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 11) และหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการหาคุณภาพตามขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ใจตามข้อเสนอแนะตลอดจนผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ได้ทำการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนมีการนำส่วนที่บกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนแล้ว พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มพูนความรู้ทักษะได้ เช่น อัคพงษ์ สุขมาตย์ (2553, หน้า 149-151) ได้พัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานของ พันจำเอกคิล วงศ์สันต์ (2552, หน้า 109-112) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนเป็อยน้อยศึกษา อำเภอเป็อยน้อย จังหวัดขอนแก่น อติศักดิ์ ศรีสมบัติ (2552, หน้า 91-101) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านสูงยาง อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด

ปรารภนา รักศิลป์ (2554, หน้า 102-103) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

2. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน

ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาและสร้างขึ้นสามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ได้จริง ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบของหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการนักเรียน ได้ผ่านการประเมินความสอดคล้องและความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนที่สร้างขึ้นส่งผลให้ผู้ทำแบบทดสอบมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังที่ วิชาญ พันธุ์ประเสริฐ (2551, หน้า 15) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวางแผนและพัฒนาประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน ซึ่งสามารถพัฒนาหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนตามขั้นตอนของการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบที่ดี และการตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบ ตามหลักการความคิดของ วาโร เฟ็งส์วัตต์ (2551, หน้า 213-214) และ บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 53-66) ซึ่งมีแนวคิดสอดคล้องกัน ดังนี้

- 1) วิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- 2) กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบ และพิจารณาว่าจะต้องออกข้อสอบเกินไว้กี่ข้อ ทั้งนี้หลังจากที่นำไปทดลองใช้และวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบรายข้อแล้วจะตัดข้อที่มีคุณภาพไม่เข้าเกณฑ์ออกข้อสอบที่เหลือจะได้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่ต้องการจริง
- 3) กำหนดรูปแบบของข้อคำถาม
- 4) ลงมือเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้
- 5) ตรวจสอบข้อสอบโดยพิจารณาในเรื่องความถูกต้องตามหลักวิชา ความชัดเจนของภาษา
- 6) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
- 7) พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
- 8) ทดลองใช้ วิเคราะห์ข้อมูลและปรับปรุง
- 9) พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

ผลจากการสร้างแบบทดสอบตามขั้นตอนดังกล่าว ปรากฏว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสอดคล้องกันในทุกประเด็น ผลการทดลองเพื่อหาคุณภาพแบบทดสอบ ได้ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.37 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.47 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.66 ซึ่งนับว่าอยู่ในระดับสูงด้วยเหตุผลสนับสนุนดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่าแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนมีคุณภาพทั้งในด้านความเที่ยงตรงและ ค่าความเชื่อมั่น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย บรรณารักษ์ รักศิลป์ (2554, หน้า 102-103) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนผลการวิจัยพบว่า โดยใช้ กลยุทธ์การประชุมระดมความคิด การนิเทศ กำกับ ติดตาม กระบวนการระดมพลังอย่าง สร้างสรรค์และการเสริมสร้างช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึก มีความเข้าใจยอมรับ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านวินัยต่อตนเองดีขึ้น ช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไป อย่างมีความสุขและด้วยความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างจริงจังทำให้นักเรียนมี พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น สอดคล้อง จินตนา ประกอบเลิศ (2555, หน้า 95-96) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของ นักเรียนการ ผลการวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม มาใช้ดำเนินกิจกรรม พัฒนาส่งผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยความรับผิดชอบ ทั้งต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และ ด้านกิจกรรมโครงการคุณธรรมเพิ่มมากขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจาก เนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความชัดเจนเป็นเรื่องที่น่าสนใจไม่ยากเกินไป ตรงกับความต้องการของนักเรียนนักเรียน รู้สึกสนุกสนานและมีความสุขที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง กิจกรรมแต่ละอย่างเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและสื่อที่ใช้ ในการเรียนการสอน ความหลากหลายน่าสนใจ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้นและ สามารถปฏิบัติตามการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ก่อให้เกิดความรักช่วยเหลือกันและสามัคคีกัน

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ พิสนุ พงศ์ศรี (2549, หน้า 134-135) ได้กล่าวว่าเนื้อหา (Content) เป็นการเลือกเนื้อหาประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การเรียงลำดับเนื้อหา ตลอดจนทั้งการกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสม

นอกจากนี้ ครูยังเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดีสามารถสื่อสารและเข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้ของนักเรียน มีเทคนิคและวิธีการที่ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายและชัดเจนมีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีสถานการณ์จำลองให้นักเรียนเล่น ทำให้บรรยากาศเป็นไปด้วยความสนุกสนาน เป็นกันเอง ให้แรงเสริมด้วยการชมเชยทำให้นักเรียนเกิดความศรัทธาในตัวครูกล้าที่จะถามและฝึกปฏิบัติอย่างมั่นใจ ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และเรียนรู้อย่างมีความสุขสอดคล้องกับความคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, หน้า 197) ที่กล่าวว่า บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ว่า ขณะผู้เรียนกำลังดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษาคอยให้คำตอบเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ เช่น ให้ข้อมูลหรือความรู้ในเวลาที่คุณเรียนต้องการ สนับสนุนและเสริมแรง ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพผลการวิจัยนี้ ยังเป็นไปตามทฤษฎีของ Scott (1970, p. 124 อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ ภาลี, 2549, หน้า 45) กล่าวว่า การเสริมสร้างความพึงพอใจหรือการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนคือพยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัดและความต้องการแก่เด็กแต่ละคน ให้กำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการลงโทษ ให้การชี้แนะแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสม จัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและลงมือกระทำเอง สร้างบรรยากาศให้เกิดความสนุกสนาน ซึ่งให้เห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเองและมีส่วนรับผิดชอบต่อส่วนนั้นจะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และในที่สุดนักเรียนก็มีความพึงพอใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้นั้นๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ปริญญาพรณ์ เชียงเครือ (2552, หน้า 82-85) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองกุ่ม จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ประพฤติตนเป็นคนดี มีความรักความสามัคคี ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเคารพเชื่อฟังครูและสอดคล้อง

กับ สิริภัทร ขจรสมบัติ (2553, หน้า 65–66) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบ ความรับผิดชอบต่อการเรียน และความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนแตกต่างกันมีความรับผิดชอบต่อการเรียนและความซื่อสัตย์ต่างกัน ผลการวิจัยนี้จึงเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับครู ผู้ปกครองควรตระหนักถึงความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะมุ่งอนาคต ที่จะส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อการเรียน และ ความซื่อสัตย์ อันจะส่งผลให้นักเรียน ประสบความสำเร็จในการเรียนและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และ ความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนได้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และ ความซื่อสัตย์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และความพึงพอใจได้ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ได้กับกิจกรรมอื่นๆ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับ หน่วยงานการเรียนต่างๆ

1.2 จากผลการวิจัยค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน ซึ่งส่งผลให้มีความเข้าใจยอมรับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านวินัย และ ความซื่อสัตย์ดีขึ้น ดังนั้น ครูจึงควรจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และให้แรงเสริมแก่นักเรียน อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

1.3 ควรจัดบรรยากาศ และสถานที่ในการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งรายกลุ่มย่อยและรายบุคคล ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียน เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

1.4 ครูผู้สอน ควรศึกษาคู่่มือการใช้หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ในทุกหน่วยการเรียนรู้ให้ละเอียดให้มีความเข้าใจชัดเจน ตลอดทั้งเตรียมสื่อ และ วัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยผลของการเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และ ความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน เพื่อดูประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยและความซื่อสัตย์

2.2 ควรพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และ ความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนในด้านอื่นๆ ที่มีปัญหาหรือต้องการพัฒนา เช่น ความเชื่อมั่น ในตนเอง และความเป็นผู้นำ ผู้ตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี